239. Drugo Božje stvarjenje

1 (Gospod): »Vsi peklenski duhovi se znajo nadvse dobro pretvarjati. Pogosto se prikazujejo na zunaj podobni angelom, v notranjosti pa so in ostajajo krvoločne zveri. Tako zelo se znajo pretvarjati, da bi lahko zapeljali celo angele, in Jaz sem prišel v mesu na to zemljo predvsem zato, da bi peklu za večno postavil jez, ki ga vso večnost ne bo mogel premagati.
2 Jaz, kot Bog od vekomaj, bi s Svojo voljo seveda lahko uničil pekel, toda z njim bi bilo uničeno tudi vse stvarstvo. In kaj potem? Morda začeti novo stvarjenje? Da, da, to bi že šlo; toda novega stvarjenja materialnih svetov si ni mogoče misliti v nobenem drugem redu kakor v zdajšnjem, ker je materija strjen in nujno determiniran medij, po katerem mora bitje, ki naj bi Mi postalo v vsem podobno, popolnoma ločeno od Mene opraviti preizkus svobodne volje, da bi doseglo resnično življenjsko samostojnost.
3 Zato je boljše vse pustiti kot je, seveda v ločenem redu. Tega pa lahko uresničim le s tem, da sem Jaz sam postal človek, sam prežel vso materijo in tako vso njeno še tako staro sojeno duhovno vsebino usposobil za blaženost.
4 In to je drugo stvarjenje, ki sem ga že od vekomaj predvidel, brez katerega noben človek tega ali katerega drugega sveta ne bi mogel postati popolnoma blažen; kajti pred tem Svojim prihodom sem bil večno nevidni Bog, kot je tudi v Mojzesu zapisano, da nihče ne more Boga videti in živeti. Odslej pa sem za vsakogar vidni Bog in vsak, ki Me vidi, živi in bo večno živel.
5 Odrešenje pa je prvič, v Mojem nauku, in drugič, v tem Mojem učlovečenju, s katerim je tako prevladujoča oblast starega pekla zlomljena in premagana.
6 To je nakazal že prerok Izaija, ko je v 63. poglavju, v vrsticah 1-9 rekel: 'Kdo je Ta, ki prihaja iz Edoma, v pordečenih oblačilih iz Bocre, Ta, ki je veličasten v svojem oblačilu in ponosno stopa v Svoji silni moči?'
7 'Jaz sem, ki govorim v pravičnosti, močan, da odrešim!'
8 'Zakaj je rdeče Tvoje oblačilo in Tvoja tunika kakor mastilčeva v stiskalnici?'
9 'Sam sem mastil, izmed ljudstva ni bilo nobenega moža z Menoj! Zato sem ga poteptal (pekel) v Svoji jezi (pravičnost), zmečkal sem ga v Svoji srditosti (najvišji red Božje modrosti). Zato je zmaga oškropila Moja oblačila (nauka in prave vere). Kajti dan maščevanja je v Mojem srcu, prišlo je leto Mojega odkupljenja. Odrešenje Mi je prinesla Moja roka (Gospodova človeškost); ko sem se spustil na zemljo, sem ga premagal (pekel).' Rekel je: 'Glej, Moje ljudstvo so tisti otroci (ki jih je pekel zapeljal), zato sem jim postal Odrešenik, zaradi Svoje ljubezni in blagosti se jih odrešil.'
10 V 59. poglavju pa najdete pri istem preroku: 'Videl je, da ni bilo nikogar (to pomeni nobene ljubezni in nobene resnice) in osupnil, da ni bilo posrednika; zato Mu je prinesla odrešenje Njegova roka (Gospodova človeškost), Njegova pravičnost ga je podpirala (Božji red v Gospodovi človeškosti). Zato si je nadel pravičnost kakor oklep in čelado odrešenja na Svojo glavo, nadel si je obleko maščevanja (resnica), pokril se je z gorečnostjo kot s plaščem. Tu je prišel Odrešenik za Sion!'

11 V Jeremiju berete (poglavje 46): 'Obupani so; kajti njihovi junaki (pekel) so potolčeni. Brezglavo bežijo in se ne ozirajo nazaj. Tisti dan (v čast in hvalo) Gospodu Bogu Sebaotu, dan maščevanja, ko se maščuje nad Svojimi sovražniki in Njegov meč bo žrl in se nasitil.'
12 In v 45. psalmu, od 4. do 8. vrstice berete naslednje zelo ustrezno mesto, ki se glasi: 'Opaši si svoj meč (tudi Gospodova človeškost) okoli ledij, o Mogočni! Tvoje puščice (resnica) so ostre. Ljudstva (pekel) bodo padla pod Tebe, tisti, ki so v srcu sovražniki kralja (vsega dobrega in resničnega). Tvoj prestol (Gospodova Cerkev) za prihodnji čas in večnost! Ljubil si pravičnost, zato Te je Bog mazilil.'
13 Veliko je še podobnih mest, v katerih je predstavljeno, da sem Jaz prišel v mesu na ta svet predvsem samo zato, da bi za večno ustavil preveč nasilno poseganje pekla.«

240. Odnos med peklom in svetom

1 (Gospod): »Nikar naj nihče izmed vas ne misli, da sem Jaz nekoč ustvaril že tudi pekel! To naj bo daleč od Mene in od vsakega izmed vas! Prav tako ne mislite, da je pekel kraj za večno kaznovanje zločincev te zemlje! Nastal je sam iz tistih mnogih človeških duš, ki so se na tej zemlji v mesu norčevale iz vsakega Božjega razodetja, tajile Boga, delale le tisto, kar je ugajalo njihovi zunanji čutnosti, toda nazadnje so se dale po Božje častiti in svojim dvorjanom naročile, naj vse ljudi poučijo, da so one same bogovi in da jih mora vse ljudstvo moliti, kot je to počel Nebukadnezar v Babilonu. Znova so izumili malike in ljudstva prisilili, da so jih častila in jim prinašala velike žrtvene darove; kdor pa se je upiral, so ga najgrozoviteje mučili.
2 Iz tega pa lahko uvidite, kolikšno je bilo nasilje pekla nad vso zemljo in kako skrajni čas je že bil, da sem moral Jaz sam stopiti dol v materijo, da bi to staro, toda nujno sodbo z vso Svojo polnost jo predrl in s tem postavil jez peklu, ki se je sam ustvaril, da ga ta ne bo nikoli več prebil tako, kot je to bilo doslej.
3 Jaz, Najsvetejši, sem si moral nadeti nesvetost človeške ali ustvarjene slabotnosti, da bi se lahko peklu približal, da bi ga premagal kot močan junak. Zdaj sem se mu približal, sem v njegovem središču in vsi hudiči in satani bežijo pred Menoj kot pleve pred viharjem.
4 In tako sem vam zdaj na primeru pokazal, kaj je pekel, kaj je počel, deloma še počne in kaj je odrešenje. - Ste to vsaj kolikor toliko razumeli?«
5 Agrikola je nato osupel spregovoril: »Gospod, takšnega opisa pekla še nisem slišal! Mi Rimljani smo ga v svoji domišljiji postavili pod zemljino površje, posebno na tiste kraje, Iger so, tako kot pri nas, takšne gore, iz katerih se neprenehoma kadi in od

časa do časa bruhnejo velike količine ognjene snovi, ki vse uniči. Ah, tako pa je zadeva povsem drugačna! Saj je vendar vsa zemlja s tako sprevrženim pokvarjenim človeškim rodom popoln pekel, ker se v tem svetu dogaja prav tako, kot si nam opisal dogajanje in početje v peklu!«
6 Jaz sem rekel: »Da, prijatelj Moj, svet in pekel sta prav tako eno kakor sta eno telo in duša. Velika peklenska duša uporablja zunanji svet prav tako, kakor duša uporablja svoje telo. Če je duša po svoji ljubezni do Boga in do bližnjega angel, bo tudi telo delalo samo dobro, ker duša, ki oživlja telo, noče in ne more narediti nič zlega; če pa je duša že popoln hudič, tedaj je takšno tudi njeno telo.
7 Zato pa sem prišel zdaj v telo tega sveta, da bi vse legije in legije hudičev izgnal iz njega. Včeraj sem ti z dekletom dal v malem zgled za to, kar delam v velikem. Zdaj bom iz hiše pometel stare hudiče; toda če se ljudje ne bodo tega držali, bodo kmalu pripravili nov pekel in njegove hudiče in ti se bodo potem kmalu vrnili v očiščeno hišo in povzročili v svetu še hujše stanje, kakor je bilo prvo pred Menoj.
8 Kajti tako kot prej, mora tudi zdaj vsaka duša v mesu opraviti preizkus svoje svobode volje in spoznanja, to pa se ne more zgoditi nikoli in nikdar, če ni dopuščenega spodbujanja k dobremu in zlemu. V Meni pa imajo zdaj ljudje v svoji roki pomoč in lahko zmeraj sijajno premagajo pekel, ki hoče zrasti v njih, kar je prav posledica Mojega odrešenja. Tisti, ki tega ne bodo storili, pa bodo še bolj hlapčevali novemu peklu, kot so stari do tega časa.«
9 Agrikola je rekel: »Ja, Gospod, tedaj bi bilo vendar bolje takšne nove peklenske duše po telesnem življenju pri priči uničiti?!«
10 Jaz sem rekel: »Ja, prijatelj Moj, to pa ne gre; kajti vse duše, dobre in hudobne, so iz Mene; in kakor ne more biti nič od Mene večno nikoli uničeno, tako tudi ne more biti uničena najhudobnejša duša, ampak bo vsaka živela naprej po svoji ljubezni. - Razumeš to vsaj malo, prijatelj Moj?«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 6